

нала съвършенно неприложима. Паралактически-тѣ и собственны-тѣ движения на звѣзды-тѣ системи станали тѣй заплетени, що-то несъвършенни-тѣ микромѣтрически срѣдства на Хершеля не могли да ги отдалятъ.

До тука, усилия-та да са получать растоянія-та на звѣзды-тѣ нѣ-мали сполучка. Обаче достигнато было отрицателно решеніе. Че разстояніе-то имъ было огромно, това становало очевидно; защо-то паралакса имъ оставалъ нечувствителенъ даже за най-точни-тѣ и чувствителни инструменты. Захванали почти да са отчайватъ за съвършено-то решеніе на тъзи задача. Но надѣждата са възновила, кога-то били направены великолѣпни рефракторы, за кои-то учения міръ дѣлѣше на искусство-то и геніалността на знаменитаго Фраунхофер, въ Мюнхент. Този велики художникъ, подпомогнатъ отъ джлобки-тѣ познанія на Бесселя, измыслилъ и направилъ единъ инструментъ необыкновено силенъ и исключително приспособенъ за издираніе паралакса на неподвижни-тѣ двѣ звѣзди.

Въоружены съ микромѣтрически аппаратъ, до чудна степень съвършеннъ и способенъ за мѣреніе както на голѣмы тѣй и на малки пространства, телескопы-тѣ на Фраунхофер били тѣй направены, що-то съ помошь-та на единъ тѣнькъ механизъ, могли да са движатъ съ скоростъ съвършено равна на денонощно-то движение на наблюдавемия предмѣтъ. За да са даде нѣкое понятіе за тѣнькъ-та на механизма, съ кой-то са снабдены тѣзи голѣмы телескопы, достаточно е само да кажемъ, че микрометра на голѣмыя рефракторъ на Синсиннатска-та обсерваторія раздѣля единъ дюймъ на 80,000 равни части! Кога-то механическа-та изобрѣтателностъ не могла да направи математически линii, паякъ-тѣ прѣдложилъ свои-тѣ услуги, и съ негова-та тѣнка нишка са извѣршватъ тѣзи измѣренія. Двѣ паралелни паяжини сѫ настаниватъ въ фокуса на очно-то стъкло на микрометра; и кога-то свѣтлина-та на една малка лампа са отрази къмъ тѣхъ, тооко-то, като поглѣдне въ телескопа, вижда двѣ тѣнки, златни жички, правы и прекрасни, тѣглены прѣзъ срѣда-та на поле-то на зрѣніе-то, и сѣкашъ че сѫ исписаны на небе-то. Тѣзи жички сѫ въ властьта на наблюдателя: той може да узрѣми или да смали разстояніе-то имъ споредъ желаніе-то си, и да ги обраща тѣй, що-то да ги докарва въ какво-то положеніе поиска, при това всяко движение съ точностъ са мѣри съ вѣрно раздѣлены масштабы.

Да си прѣдположимъ сега, че трѣба да са опредѣли разстояніе-то и положеніе-то на звѣзды-тѣ, кои-то съставляватъ единъ чифтъ. За това обрѣщать къмъ тѣхъ телескопа дѣлъ ги докаратъ въ центра на поле-то на зрѣніе-то. Часовыя механизъ са подкарва въ движение; той земва тѣжъкия инструментъ, кой-то тяжи повече 800 оки, съ най-чудна точностъ го носятъ, като държи могущественно-то му око, тѣй да рѣчемъ, приковано у прѣдмѣта, кой-то разглеждатъ. По този начинъ наблюдателя, като има рѣце-тѣ си свободни, може да прави измѣреніе. Най-напрѣдъ той обрѣща микрометрически-тѣ паяжини, дѣлъ-то една-та отъ тѣхъ мине съ точностъ отъ центръ до центръ на двѣ-тѣ звѣзды. Това положеніе са забелѣжва, и отъ него са намѣрва жгъла, кой-то тѣзи линii образува съ меридiana. Слѣдъ това наблюдателя обрѣща паяжини-тѣ на една четвърть отъ окръжността, и тогазъ тѣ ставатъ перпендикулярни на по-първо-то